

A) Πρέπει το άρθρο 3, στοιχείο α', σε σχέση με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το κράτος μέλος υποδοχής έχει τη δυνατότητα να προβεί στην περιορισμένη αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων ενός αιτούντος σχετική άδεια ο οποίος διαθέτει πτυχίο *Ingenere civile idraulico* (πολιτικού μηχανικού ειδικευμένου σε υδραυλικά έργα) (κτηθέντος στην Ιταλία) και επιθυμεί να ασκήσει το επάγγελμα αυτό σε άλλο κράτος μέλος, όπου είναι νομοθετικώς κατοχυρωμένο το επάγγελμα του *Ingeniero de Caminos, Canales y Puertos* (μηχανικού οδών, διαύλων και λιμένων); Η θέση αυτή στηρίζεται στο γεγονός ότι αυτό το τελευταίο επάγγελμα περιλαμβάνει στο κράτος υποδοχής δραστηριότητες που δεν αντιστοιχούν πάντα σε αυτές του πτυχίου του αιτούντος, ενώ η πιστοποιούμενη από το εν λόγω πτυχίο εκπαίδευση δεν περιλαμβάνει ορισμένα μαθήματα που απαιτούνται, γενικώς, για την κτήση του τίτλου του *Ingeniero de Caminos, Canales y Puertos* στο κράτος υποδοχής;

B) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα, είναι σύμφωνος προς τα άρθρα 39 και 43 της Συνθήκης ΕΚ ένας τέτοιος περιορισμός του σχετικού δικαιώματος των αιτούντων οι οποίοι ζητούν να ασκήσουν το επάγγελμά τους, ως ανεξάρτητοι επαγγελματίες ή μισθωτοί, σε κράτος μέλος διαφορετικό αυτού εντός του οποίου έχουν αποκτήσει τα επαγγελματικά προσόντα τους, κατά τρόπο ώστε το κράτος υποδοχής να μπορεί να αποκλείσει, μέσω της δικής του εσωτερικής νομοθεσίας, την περιορισμένη αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, εάν τέτοια απόφαση, που είναι σύμφωνη κατ' αρχήν προς το άρθρο 4 της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, σημαίνει ότι η άσκηση του επαγγέλματος εξαρτάται από ορισμένες δυσαναλόγες πρόσθετες απαιτήσεις; Με την έκφραση περιορισμένη αναγνώριση νοείται, στο πλαίσιο αυτών των αποτελεσμάτων, αναγνώριση που θα επέτρεπε στον αιτούντα να ασκήσει τη δραστηριότητά του ως *ingeniero* (μηχανικός) μόνο στον αντίστοιχο τομέα (*hidráulico*) (υδραυλικά έργα) του επαγγέλματος, γενικότερα, του *Ingeniero de Caminos, Canales y Puertos* (μηχανικού δρόμων, διαύλων και λιμένων) που είναι νομοθετικώς κατοχυρωμένο στο κράτος υποδοχής, χωρίς να ισχύουν για τον ενδιαφερόμενο οι πρόσθετες απαιτήσεις που προβλέπονται στο στοιχείο β' του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ.

(1) ΕΕ L 19 της 24.1.1989, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2003, στην υπόθεση easyCar (UK) Ltd κατά Office of Fair Trading

(Υπόθεση C-336/03)

(2003/C 226/21)

Με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Ιουλίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ easyCar (UK) Ltd και Office of Fair Trading, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Περιλαμβάνει ο όρος «συμβάσεις για την παροχή υπηρεσιών [...] μεταφοράς», που περιέχεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/7/ΕΚ ⁽¹⁾ για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις, τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών μισθώσεως αυτοκινήτων;

(1) Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1997 για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις — Δήλωση του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 1 — Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση (ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε την 1η Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-339/03)

(2003/C 226/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Josef-Christian Schieferer και Michel Van Beek, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της, άσκησε την 1η Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας όλες τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 1999/22/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους (και συγκεκριμένα τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας στα διάφορα ομόσπονδα κράτη (*Länder*), με εξαίρεση τα ομόσπονδα κράτη Βρέμη, Αμβούργο, Έση, Βάδη-Βυρτεμβέργη και Κάτω Σαξωνία), και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στα εθνικά δίκαια έληξε στις 9 Απριλίου 2002, χωρίς να έχουν θεσπιστεί οι αναγκαίες διατάξεις από όλα τα ομόσπονδα γερμανικά κράτη.

(1) ΕΕ L 94, σ. 24.